

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.484 van 9 juni 2015
in de zaak A. 207.993/XIV-35.764**

In zake : Benny GORIS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Luc Delbrouck en Lori Parroni
 kantoor houdend te 3500 Hasselt
 Maastrichterstraat 99
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 1000 Brussel
Verenigingstraat 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 15 februari 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de minister van Justitie van 18 december 2012 waarbij het beroep tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie Limburg van 31 mei 2012 inzake het recht tot het voorhanden hebben van vuurwapens, wordt verworpen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 maart 2015.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lori Parroni, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is houder van een jachtverlof en bezit in die hoedanigheid drie vuurwapens.

3.2. Op 31 mei 2012 beslist de gouverneur van de provincie Limburg om verzoekers recht tot het voorhanden hebben van vuurwapens in te trekken.

3.3. Met een beslissing van 18 december 2012 verwerpt de minister van Justitie verzoekers beroep tegen die beslissing van de gouverneur op de volgende gronden:

“Artikel 11 van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (de wapenwet) voorziet in een principiële vereiste van een vergunning voor het voorhanden hebben van alle vuurwapens en/of daarbij horende munitie.

De tweede alinea van hetzelfde artikel bepaalt dat indien blijkt dat het voorhanden hebben van een wapen de openbare orde kan verstoren of de wettige redenen ingeroepen om de vergunning te bekomen, niet meer bestaat, de bevoegde gouverneur bij gemotiveerde beslissing de vergunning kan beperken, schorsen of intrekken na het advies te hebben ingewonnen van de bevoegde procureur des Konings.

Art. 12 bepaalt dat artikel 11 niet van toepassing is op :

1° houders van een jachtverlof, die lange wapens daar toegelaten waar het jachtverlof geldig is, evenals de daarbij horende munitie mogen voorhanden hebben, op voorwaarde dat hun strafrechtelijke antecedenten, hun kennis van de wapenwetgeving en hun geschiktheid om veilig een vuurwapen te hanteren zijn nagegaan.

Art. 13 van dezelfde wapenwet vermeldt dat indien blijkt dat het voorhanden hebben van de in artikel 12 bedoelde wapens de openbare orde kan verstoren, de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van betrokkene, het recht om het wapen voorhanden te hebben bij een met redenen omklede beslissing kan beperken, schorsen of intrekken. Dit doet hij na het advies te hebben ingewonnen van de procureur des Konings van het arrondissement waar de betrokkene zijn verblijfplaats heeft en volgens een procedure bepaald door de Koning.

In een bestendige rechtspraak van het Hof van Cassatie wordt het begrip openbare orde omschreven als de waarden welke de essentiële belangen van de staat raken en die in het privaatrecht de juridische grondslag van de economische orde van de maatschappij bepalen.

Het begrip openbare orde moet hier in ruime zin worden geïnterpreteerd, namelijk met inbegrip van de openbare veiligheid, de openbare rust en de openbare gezondheid.

De omzendbrief van 8 juni 2006 met betrekking tot de toepassing van de wet houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens bepaalt dat u moet voldoen aan alle voorwaarden. Dit wil zeggen dat de korpschef van de lokale politie bevoegd voor de verblijfplaats van de aanvrager een gunstig en gemotiveerd advies verstrekt. Dit advies heeft betrekking op de algemene moraliteit van de aanvrager alsook op het doorvoeren van een controle van de voorwaarden van art. 11, par. 3 van de wapenwet. Indien aan alle voorwaarden voldaan is moet de gouverneur de vergunning verlenen.

Het doel van de wapenwet van 8 juni 2006 is onder andere de samenleving te beschermen en het aantal ongelukken met wapens te verminderen.

Processen-verbaal ten uwen laste :

- HA.36.F1.[...]/11: op 21/06/2011 werd bij u een wapen aangetroffen waarvoor u geen vergunning had. Het betrof een grendelgeweer, merk ECAD, kaliber .22 LR, serienummer 2[...]9. Het wapen werd in beslag genomen en er werd een voorstel tot verval van strafvordering gedaan tegen betaling van een geldsom. Uiteindelijk betaalde u de geldsom.

- HA.10.F1.[...]/10: criminele organisatie, in-, uitvoer van verdovende middelen zonder machtiging: u had contact met diverse personen die handel dreven in verdovende middelen. U werd buitenvervolgung gesteld.

- HA.63.L5.[...]81: illegaal bezit van diverse niet-geringde vogelsoorten. Wanneer opgemerkt wordt door de inspecteur van politie dat er veel niet geringde vogels in de kooien zitten zegt u zelf dat u dat 'allemaal niet zo nauw neemt'. Dit dossier werd, zoals u stelt in uw weerwoord van 14 december 2012, geseponeerd wegens gebrek aan bewijzen. Dit betekent echter niet dat het niet mogelijk is dat er desalniettemin een misdrijf heeft plaats gegrepen, het betekent enkel dat er niet voldoende middelen aanwezig waren om het aan te tonen.

Ter hoorzitting meldt u ons dat de drie processen-verbaal kaderden in een grote actie tegen drugs, maar dat u buitenvervolgung werd gesteld. Over het vuurwapen meldt u dat u het zeer oude wapen gekregen had van een buurvrouw wier man was overleden ergens in 2004. Het wapen zou nauwelijks bruikbaar geweest zijn en u zou het bestaan ervan vergeten zijn. Van het proces-verbaal betreffende het illegaal bezit van vogels zou u zich helemaal niets herinneren.

Uit nazicht van het dossier weerhouden we dat het vergunningsplichtig wapen, ECAD, kaliber 22LR, serienummer 2[...]9 nog in tamelijk goede staat was en zeker nog bruikbaar. U heeft het gekregen van de heer [P.V.] een paar maanden nadat deze was overleden op 15/02/2005. U heeft dit wapen niet laten registreren, het wapen stond niet genoteerd in het CWR.

Uit een negatief advies van de lokale politie West-Limburg d.d. 7 september 2012 weerhouden we hetgeen volgt: 'omwille van hogergenoemde feiten (de drie processen-verbaal - zie supra -) kunnen wij ons niet van de indruk ontdoen dat [verzoeker] duidelijk en manifest de bedoeling had een vuurwapen 'verborgen' te bezitten. Hij heeft blijkbaar geen enkele poging ondernomen of de intentie gehad om dit vuurwapen aan te geven (registreren) of kenbaar te maken. Als jager/wapenbezitter (ongeveer 30 jaar) moet hij goed genoeg op de hoogte zijn van de relevante wapenwetgeving. Bovendien werd een zeer uitgebreide voorlichtingscampagne gehouden. Daarenboven stelt betrokkene actief te zijn in het faunabeheer. Nochtans blijkt hij het helemaal niet nauw te nemen met de wetgevingen terzake aangezien er op 20/06/2011 illegaal vogelbezit werd vastgesteld'.

Ook de procureur des Konings te Hasselt verleende op 18 oktober 2012 een negatief advies. Hij wijst naar uw illegaal wapenbezit en concludeert dat u zich niet houdt aan de wapenwetgeving.

Van 2005 tot 2011 had u een vergunningsplichtig wapen voorhanden zonder het te laten registreren en zonder dat er een vergunning werd voor aangevraagd ofschoon u als jager op de hoogte diende geweest te zijn van de wapenwet. Bovendien bent u gekend in een zaak van in- en uitvoer van drogeermiddelen en in een zaak van illegaal vogelbezit, waarbij u zelf zegt dat u dat 'allemaal zou nauw niet neemt'. Daaruit besluiten wij dat uw gedrag een gevaar kan uitmaken voor de openbare orde en handhaven wij derhalve de intrekkingbeslissing van de gouverneur van Limburg d.d. 31/05/2012."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van het enig middel

Uiteenzetting van het enige middel

4. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van “de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de formele en de materiële motiveringsplicht”. Het betreft de afwezigheid van de rechte vereiste feitelijke grondslag en het zorgvuldigheidsbeginsel, inzonderheid de behoorlijke en correcte feitenvinding. Volgens verzoeker moet worden opgemerkt dat de bestreden beslissing onvolledig en niet correct werd gemotiveerd.

Verzoeker licht vervolgens toe dat de motivering van de bestreden beslissing, die gesteund is op een advies van de lokale politie West-Limburg van 7 september 2012 en drie processen-verbaal, “onvolledig, niet nauwkeurig en manifest onjuist” is. Hij merkt op dat hij over een blanco strafregister beschikt en dat de processen-verbaal waarnaar wordt verwezen zonder gevolg werden gelaten. Voor wat het voorhanden betreft van het wapen zonder vergunning werd een minnelijke schikking voorgesteld en maakte de minimale ernst van de feiten dat een vervolging niet opportuun werd geacht. In de zaak betreffende de in- en uitvoer van verdovende middelen werd verzoeker buiten vervolging gesteld omdat uit het dossier bleek dat hij geen uitstaans had met de zaak en dat hij hierin louter toevallig werd genoemd. Het dossier betreffende het illegale bezit van vogels werd geseponeerd wegens gebrek aan bewijs. Hij werd niet veroordeeld en aan dat proces-verbaal mag dan ook geen enkel gevolg worden gekoppeld zoals de verwerende partij ten onrechte wel doet. Aldus miskent zij het vermoeden van onschuld. Ten overvloede haalt verzoeker aan dat bij een bijkomende controle door het agentschap van Natuur en Bos op 18 januari 2012 geen illegale vogels werden aangetroffen en dat, indien de feiten die leidden tot het betrokken proces-verbaal nader hadden onderzocht geweest, dan was vastgesteld dat de eerste vaststellingen gebeurden door personen die ter zake niet deskundig waren. Bovendien is de bewering dat hij geen controle zou hebben toegelaten, niet correct. Hij besluit dat hoewel hij geen enkele keer werd veroordeeld, er aan de

voormelde processen-verbaal een onjuist en niet toelaatbaar gevolg werd gekoppeld, zodat niet kan worden ontkend dat er te dezen geen behoorlijke en correcte feitenvinding gebeurde.

Ook het advies van de lokale politie West-Limburg is volgens verzoeker ruimschoots onvoldoende en kan de bestreden beslissing niet dragen zodat de vereiste motivering conform de artikelen 11 en 13 van de wapenwet niet voorhanden is. Verzoeker besluit dat op geen enkele wijze aannemelijk wordt gemaakt dat hij de openbare orde kan verstoren. Hij beschikt reeds dertig jaar over wapens en een jachtverlof en dit zonder enig probleem. Uit geen enkel element blijkt een mogelijke verstoring van de openbare orde.

5. In zijn memorie van wederantwoord herneemt verzoeker het middel en voegt er aan toe dat hij, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt vermeld, het wel degelijk nauw neemt met de wetgeving inzake faunabeheer wat hij ondersteunt met nieuw aangebrachte stukken. Bovendien meent verzoeker dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord ten onrechte beweert dat de doorwegende motivatie voor de bestreden beslissing gelegen is in het bezit van een oud wapen. Uit het feit dat voor het bezit van dat wapen onmiddellijk een minnelijke schikking werd voorgesteld, blijkt volgens verzoeker duidelijk het gebrek aan ernst van de feiten.

In de laatste memorie acht verzoeker het enkele bezit van het oude vuurwapen ruimschoots onvoldoende om de bestreden beslissing te schragen. Hij voegt er aan toe dat hij onmiddellijk en vrijwillig afstand heeft gedaan van het oude vuurwapen en dat er zich in de tussentijd geen enkel gevaar of dreiging heeft voorgedaan zodat niet kan worden aangenomen dat een mogelijke verstoring van de openbare orde door verzoeker dreigt.

Beoordeling

6. Hoewel verzoeker formeel ook de schending van de formelemotiveringsplicht aanvoert, blijkt uit de ontwikkeling van het middel dat hij in wezen de wettigheid van de formeel uitgedrukte motieven betwist, *i.e.* de materiëlemotiveringsplicht. Hoe dan ook verschaft de hiervoor weergegeven formele motivering (zie *supra*, punt 3.3.) aan verzoeker voldoende duidelijkheid over het determinerende motief waarom de verwerende partij het recht tot het voorhanden hebben van vuurwapens intrekt. Dit volstaat in het licht van de door verzoeker aangehaalde formelemotiveringsplicht. De enkele omstandigheid dat verzoeker zich niet kan vinden in de gegeven formele motivering, maakt die daarom niet onwettig.

7. Zoals zo-even is gesteld, voert verzoeker ook de schending aan van de materiëlemotiveringsplicht en betwist hij in het middel wezenlijk de wettigheid van de formeel uitgedrukte motieven.

De materiëlemotiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen. Bij de beoordeling van de naleving van de materiëlemotiveringsplicht is de Raad van State niet bevoegd om zijn oordeel omtrent de feiten in de plaats te stellen van het oordeel van de administratieve overheid. Hij is enkel bevoegd om desgevraagd na te gaan of de administratieve overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. Voorts mag enkel met de formeel uitgedrukte motieven rekening worden gehouden.

8. De formele motivering van de bestreden beslissing is hiervoor weergegeven (*supra* punt 3.3.). Hieruit blijkt dat de bestreden beslissing weliswaar verwijst naar drie processen-verbaal die ten laste van verzoeker zijn opgesteld,

maar dat het determinerende motief om aan verzoeker het recht op het voorhanden hebben van vuurwapens te ontzeggen, het voorhanden hebben betreft van een vergunningsplichtig wapen “zonder het te laten registreren en zonder dat er een vergunning werd voor aangevraagd ofschoon u als jager op de hoogte diende te zijn van de wapenwet”. Wat dit determinerende motief betreft, belet de enkele omstandigheid dat verzoeker ter zake een minnelijke schikking aanvaardde en niet werd veroordeeld, op zich niet dat de verwerende partij, bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van een mogelijke verstoring van de openbare orde, zich mag steunen op feiten die niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid. Niets verzet zich er tegen dat de verwerende partij bij de uitoefening van haar discretionaire beoordelingsbevoegdheid, de door de politie vastgestelde feiten in aanmerking kan nemen en bewezen acht. Het strafrechtelijk vermoeden van onschuld staat daar niet aan in de weg. Een minnelijke schikking doet immers enkel de strafvordering vervallen, maar houdt niet in dat de feiten waarop de bestreden beslissing zich steunt, zich niet hebben voorgedaan, noch dat uit deze feiten door de verwerende partij niet mocht worden afgeleid, dat het voorhanden hebben van de betrokken wapens een gevaar kan opleveren voor de openbare orde.

De overige argumenten en feitelijke beschouwingen die verzoeker in zijn processtukken aangeeft om te stellen dat hij naar zijn mening geen gevaar kon opleveren voor de openbare orde, geven weliswaar blijk van een eigen feitelijke beoordeling van de zaak, maar verzoeker maakt hiermee niet aannemelijk dat de verwerende partij bij de beoordeling van het feit dat verzoeker een vuurwapen zonder vergunning voorhanden had en de kwalificatie ervan als een mogelijk gevaar voor de openbare orde, tot een conclusie is gekomen die de grenzen van de redelijkheid te buiten zou gaan. De omstandigheid tot slot dat naar verzoeker beweert in de laatste memorie, in de tussentijd zich geen enkel gevaar of dreiging voor een mogelijke verstoring van de openbare orde heeft voorgedaan, vermag niet de eerder tot stand gekomen beslissing onwettig te maken.

Wat de overige in de bestreden beslissing aangehaalde motieven betreft, kan uit het enkele feit dat in de bestreden beslissing “bovendien” wordt

vermeld dat verzoeker “gekend [is] in een zaak van in- en uitvoer van drogeermiddelen en in een zaak van illegaal vogelbezit, waarbij [verzoeker] zelf zegt dat [hij] dat ‘allemaal zou nauw niet neemt’”, niet worden afgeleid dat dit voor de verwerende partij determinerende motieven waren om aan verzoeker het recht op het voorhanden van vuurwapens te ontfeggen. Beide laatstgenoemde motieven dienen zich derhalve aan als overtollig. Immers, zelfs al zou de kritiek die verzoeker te dezen in het middel uitoefent op deze overtollige motieven terecht zijn, dan nog zou die niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen leiden.

9. Verzoeker voert in het middel ook de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, “inzonderheid de behoorlijke en correcte feitenvinding.”

Benevens de vaststelling dat in het verzoekschrift wat dit beginsel betreft, geen specifieke argumentatie is opgebouwd, zodat deze grief geacht moet worden ofwel samen te vallen met wat hiervoor al is besproken, ofwel niet ontvankelijk te zijn, bemerkt de Raad van State tevens dat, eens is vastgesteld dat zoals te dezen de bestreden beslissing op deugdelijke materiële motieven steunt, het niet langer relevant is om te onderzoeken of de overheid zorgvuldig heeft gehandeld. Er kan immers niet enerzijds tot de conclusie worden gekomen dat een beslissing op deugdelijke materiële motieven steunt en anderzijds dat de overheid onzorgvuldig heeft gehandeld.

10. Het enige middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen juni tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Kaat Leus,	staatsraad,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Debersaques